

II

(Įstatymo galios neturintys teisės aktai)

REGLAMENTAI

KOMISIJOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 1407/2013

2013 m. gruodžio 18 d.

dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 ir 108 straipsnių taikymo *de minimis* pagalbai

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 108 straipsnio 4 dalį,

atsižvelgdama į 1998 m. gegužės 7 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 994/98 dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 ir 108 straipsnių taikymo kai kurioms horizontalios valstybės pagalbos rūšims ⁽¹⁾,paskelbusi šio reglamento projektą ⁽²⁾,

pasikonsultavusi su Valstybės pagalbos patariamuoju komitetu,

kadangi:

(1) Sutarties 107 straipsnio 1 dalies kriterijus atitinkantis valstybės teikiamas finansavimas yra valstybės pagalba, apie kurią pagal Sutarties 108 straipsnio 3 dalį turi būti pranešta Komisijai. Tačiau pagal Sutarties 109 straipsnį Taryba gali nustatyti pagalbos rūšis, kurioms šis pranešimo reikalavimas netaikomas. Pagal Sutarties 108 straipsnio 4 dalį Komisija gali priimti reglamentus, susijusius su tomis valstybės pagalbos rūšimis. Laikydamaši Sutarties 109 straipsnio pagal Reglamentą (EB) Nr. 994/98 Taryba nusprendė, kad viena iš tokių rūšių gali būti *de minimis* pagalba. Todėl nelaikoma, kad *de minimis* pagalba, kuri yra neviršijant tam tikros nustatytos sumos per tam tikrą laikotarpį vienai įmonei suteikta pagalba, atitinka visus Sutarties 107 straipsnio 1 dalyje nustatytus kriterijus ir dėl to pranešimo tvarka jai netaikoma;

(2) daugelyje sprendimų Komisija išaiškino pagalbos pagal Sutarties 107 straipsnio 1 dalį sąvoką. Savo politiką dėl *de minimis* viršutinės ribos, už kurią mažesnei pagalbai Sutarties 107 straipsnio 1 dalis netaikoma, Komisija taip pat yra pirmiausia išdėčiusi pranešime apie *de minimis* taisyklę valstybės pagalbai ⁽³⁾, o vėliau – Komisijos reglamentuose (EB) Nr. 69/2001 ⁽⁴⁾ ir (EB) Nr. 1998/2006 ⁽⁵⁾. Atsižvelgiant į Reglamento (EB) Nr. 1998/2006 taikymo patirtį, tikslinga peržiūrėti kai kurias tame reglamente nustatytas sąlygas ir jį pakeisti nauju;

(3) tikslinga palikti *de minimis* pagalbos, kurią viena įmonė iš vienos valstybės narės gali gauti per bet kurią trejų metų laikotarpį, sumos viršutinę ribą – 200 000 EUR. Ši viršutinė riba vis dar būtina siekiant užtikrinti, kad priemonės, kurioms taikomas šis reglamentas, galėtų būti laikomos nedarančiomis poveikio valstybių narių tarpusavio prekybai ir neiškraipiančiomis konkurencijos arba nekeičiančiomis tokios grėsmės;

(4) taikant Sutartyje nustatytas konkurencijos taisykles, įmonė yra bet koks ekonominę veiklą vykdančias subjektas, nepaisant jo teisinio statuso ir finansavimo būdų ⁽⁶⁾. Europos Sąjungos Teisingumo Teismas nusprendė, kad visi to paties subjekto (teisiškai ar *de facto*) kontroliuojami subjektai turėtų būti laikomi viena įmone ⁽⁷⁾. Teisinio tikrumo ir administracinės naštos mažinimo sumetimais šiame reglamente reikėtų pateikti baigtinį aiškių kriterijų,

⁽¹⁾ OL L 142, 1998 5 14, p. 1.

⁽²⁾ OL C 229, 2013 8 8, p. 1.

⁽³⁾ Komisijos pranešimas apie *de minimis* taisyklę valstybės pagalbai (OL C 68, 1996 3 6, p. 9).

⁽⁴⁾ 2001 m. sausio 12 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 69/2001 dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo *de minimis* valstybės pagalbai (OL L 10, 2001 1 13, p. 30).

⁽⁵⁾ 2006 m. gruodžio 15 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1998/2006 dėl Sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo *de minimis* pagalbai (OL L 379, 2006 12 28, p. 5).

⁽⁶⁾ 2006 m. Sprendimas *Ministero dell'Economia e delle Finanze prieš Cassa di Risparmio di Firenze SpA et al.*, C-222/04, Rink. p. I-289.

⁽⁷⁾ 2002 m. Sprendimas *Nyderlandai prieš Komisiją*, C-382/99, Rink. p. I-5163.

pagal kuriuos nustatoma, kada dvi ar daugiau įmonių toje pačioje valstybėje narėje turi būti laikomos viena įmone, sąrašą. Iš nustatytų kriterijų, pagal kuriuos Komisijos rekomendacijoje 2003/361/EB ⁽¹⁾ ir Komisijos reglamento (EB) Nr. 800/2008 ⁽²⁾ I priede apibrėžiant mažąsias arba vidutines įmones (MVI) apibrėžtos susijusios įmonės, Komisija atrinko tuos kriterijus, kurie atitinka šio reglamento paskirtį. Kriterijai jau žinomi valdžios institucijoms ir, turint omenyje šio reglamento taikymo sritį, turėtų būti taikomi ir MVI, ir didelėms įmonėms. Tais kriterijais turėtų būti užtikrinta, kad, taikant *de minimis* taisyklę, susijusių įmonių grupė būtų laikoma viena įmone, bet įmonės, kurių vienintelis tarpusavio ryšys yra kiekvienos iš jų tiesioginė sąsaja su ta pačia viešąja įstaiga arba įstaigomis, nebūtų laikomos tarpusavyje susijusiomis. Todėl atsižvelgiama į specifinę įmonių, kurias kontroliuoja ta pati viešoji įstaiga arba įstaigos ir kurios gali turėti nepriklausomą sprendimų priėmimo galią, padėtį;

- (5) siekiant atsižvelgti į vidutinių įmonių, veikiančių krovinių vežimo keliais sektoriuje, mažumą, tikslinga palikti 100 000 EUR pagalbos įmonėms, vykdančioms krovinių vežimo keliais veiklą samdos pagrindais arba už atlygį, viršutinę ribą. Integruotos paslaugos teikimas, kai faktinis vežimas yra tik vienas iš elementų (pvz., perkraustymo paslaugos, pašto ar kurjerių paslaugos arba atliekų surinkimo ar perdirbimo paslaugos), neturėtų būti laikomas vežimo paslauga. Siekiant atsižvelgti į perteklinį krovinių vežimo keliais sektoriaus pajėgumą ir transporto politikos tikslus sumažinti spūstis keliuose ir keliais vežamų krovinių skaičių, pagalba įmonėms, vykdančioms krovinių vežimo keliais veiklą samdos pagrindais arba už atlygį, įsigyti krovinių vežimo keliais transporto priemonės į šio reglamento taikymo sritį neturėtų patekti. Atsižvelgiant į keleivių vežimo keliais transporto sektoriaus vystymąsi, nebetikslinga šiam sektoriui taikyti mažesnę viršutinę ribą;
- (6) atsižvelgiant į specialias taisykles, taikomas pirminės žemės ūkio produktų gamybos, žuvininkystės ir akvakultūros sektoriuose, bei į riziką, kad šiame reglamente nustatytos viršutinės ribos nesiekiančios pagalbos sumos vis tiek galėtų atitikti Sutarties 107 straipsnio 1 dalies kriterijus, šis reglamentas neturėtų būti taikomas tiems sektoriams;
- (7) atsižvelgiant į žemės ūkio ir ne žemės ūkio produktų perdirbimo ir prekybos jais panašumus, šis reglamentas turėtų būti taikomas žemės ūkio produktų perdirbimui ir prekybai jais, jeigu laikomasi tam tikrų sąlygų. Nei veikla

ūkyje, kaip antai grūdų derliaus nuėmimas, pjovimas, kūlimas arba kiaušinių pakavimas, būtina ruošiant produktą parduoti pirmą kartą, nei pirmas pardavimas perpardavėjams arba perdirbėjams šiuo atžvilgiu neturėtų būti laikomi perdirbimu arba prekyba;

- (8) Europos Sąjungos Teisingumo Teismas nustatė, kad kai Sąjunga teisės aktais įteisino bendrą atitinkamo žemės ūkio sektoriaus rinkos organizavimą, valstybės narės buvo įpareigosios nesiimti jokių priemonių, galinčių jam pakenkti arba nuo jo nukrypti ⁽³⁾. Dėl tos priežasties šio reglamento nuostatų nereikėtų taikyti pagalbai, kurios dydis nustatomas pagal rinkai pateiktą arba joje įsigytą produktų kainą arba kiekį. Reglamentas taip pat neturėtų būti taikomas pagalbai, kuri būtų susieta su prievole ją dalytis su pirminiais gamintojais;
- (9) šis reglamentas neturėtų būti taikomas eksporto pagalbai arba pagalbai, kuri priklauso nuo to, ar naudojama daugiau vietinių nei importuotų produktų. Visų pirma reglamentas neturėtų būti taikomas pagalbai, naudojamai platinimo tinklų kūrimui ir veikimui kitose valstybėse narėse arba trečiojoje šalyje finansuoti. Pagalba, skirta padengti išlaidoms, susijusioms su dalyvavimu prekybos mugėse arba su tyrimais ar konsultavimo paslaugomis, kurių reikia pateikiant naują arba esamą produktą į naują rinką kitoje valstybėje narėje arba trečiojoje šalyje, paprastai nelaikoma eksporto pagalba;
- (10) trejų metų laikotarpį, į kurį reikia atsižvelgti taikant šį reglamentą, reikėtų vertinti etapais, kad, kiekvieną kartą teikiant naują *de minimis* pagalbą, būtų atsižvelgiama į bendrą per atitinkamus finansinius metus ir per praėjusius dvejus finansinius metus suteiktos *de minimis* pagalbos sumą;
- (11) jei įmonė veikia ir sektoriuose, kuriems šis reglamentas netaikomas, ir taip pat kituose sektoriuose arba vykdo kitą veiklą, šis reglamentas turėtų būti taikomas tiems kitiems sektoriams ar kitai veiklai, su sąlyga, kad atitinkama valstybė narė tinkamomis priemonėmis, kaip antai atskirdama veiklos sritis ar sąnaudas, užtikrina, kad veiklai tuose sektoriuose, kuriems šis reglamentas netaikomas, nebūtų teikiama *de minimis* pagalba. Tas pats principas turėtų būti taikomas ir tuomet, kai įmonės veikia sektoriuose, kuriems taikomos mažesnės *de minimis* viršutinės ribos. Jei neįmanoma užtikrinti, kad veiklai sektoriuose, kuriems taikomos mažesnės *de minimis* viršutinės ribos, *de minimis* pagalba būtų teikiama tik

⁽¹⁾ 2003 m. gegužės 6 d. Komisijos rekomendacija 2003/361/EB dėl labai mažų, mažųjų ir vidutinių įmonių apibrėžimo (OL L 124, 2003 5 20, p. 36).

⁽²⁾ 2008 m. rugpjūčio 6 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 800/2008, skelbiantis tam tikrų rūšių pagalbą suderinama su bendrąja rinka taikant Sutarties 87 ir 88 straipsnius (OL L 214, 2008 8 9, p. 3).

⁽³⁾ 2002 m. Sprendimas *Prancūzija prieš Komisiją*, C-456/00, Rink. p. I-11949.

- neviršijant tų mažesnių viršutinių ribų, visai įmonės veiklai turėtų būti taikoma mažiausia viršutinė riba;
- (12) šiuo reglamentu reikėtų nustatyti taisykles, kuriomis užtikrinama, kad nebūtų įmanoma nesilaikyti konkrečiuose reglamentuose arba Komisijos sprendimuose nustatytų didžiausių pagalbos intensyvumo dydžių. Juo taip pat reikėtų numatyti aiškias ir lengvai taikomas pagalbos sumavimo taisykles;
- (13) taikant šį reglamentą neatmetama galimybė, kad priemonė gali būti nelaikoma valstybės pagalba pagal Sutarties 107 straipsnio 1 dalį remiantis kitu pagrindu, negu nurodyta šiame reglamente, pvz., dėl to, kad tokia priemonė priimta laikantis rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančio veiklos vykdytojo principo, arba dėl to, kad tokia priemonė nesusijusi su valstybės išteklių perdavimu. Visų pirma Sąjungos finansavimas, kurį centralizuotai valdo Komisija ir kurio tiesiogiai arba netiesiogiai valstybė narė nekontroliuoja, nėra valstybės pagalba ir į ją neturėtų būti atsižvelgiama nustatant, ar laikomasi atitinkamos viršutinės ribos;
- (14) siekiant užtikrinti skaidrumą, vienodas sąlygas ir veiksmingą stebėseną, šis reglamentas turėtų būti taikomas tik *de minimis* pagalbai, kurios bendrąjį subsidijos ekvivalentą galima tiksliai *ex ante* apskaičiuoti neatlikus rizikos vertinimo (skaidriai pagalbai). Tiksliai apskaičiuoti galima, pavyzdžiui, dotacijas, palūkanų subsidijas, apribotą atleidimą nuo mokesčių ar kitas priemones, kuriomis numatoma riba, kuria galima užtikrinti, kad atitinkama viršutinė riba nebūtų viršyta. Numatoma riba reiškia, kad kol tiksliai pagalbos suma nežinoma arba dar nežinoma, valstybė narė turi daryti prielaidą, kad ta suma lygi ribos sumai, siekiant užtikrinti, kad kelios pagalbos priemonės kartu neviršytų šiame reglamente nustatytos viršutinės ribos, ir taikyti pagalbos sumavimo taisykles;
- (15) siekiant užtikrinti skaidrumą, vienodas sąlygas ir teisingą *de minimis* viršutinės ribos taikymą, reikėtų, kad visos valstybės narės taikytų tą patį skaičiavimo metodą. Norint palengvinti šį skaičiavimą reikėtų, kad pagalbos sumos, kurios teikiamos ne piniginių dotacijų forma, būtų konvertuojamos į bendrąjį subsidijos ekvivalentą. Apskaičiuojant skaidrių pagalbos formų (išskyrus dotacijas ir dalimis mokamą pagalbą) bendrąjį subsidijos ekvivalentą reikia remtis tokios pagalbos teikimo metu rinkoje galiojančiomis normomis. Siekiant, kad valstybės pagalbos teikimo taisyklės būtų taikomos vienodai, skaidriai ir paprastai, įgyvendinant šį reglamentą taikytinos rinkos normos turėtų būti orientacinės normos, nustatytos Komisijos komunikate dėl orientacinių ir diskonto normų nustatymo metodo pakeitimo ⁽¹⁾;
- (16) pagalba, kurią sudaro paskolos, įskaitant paskolų forma teikiamą *de minimis* rizikos finansų pagalbą, turėtų būti laikoma skaidria *de minimis* pagalba, jei bendrasis subsidijos ekvivalentas buvo apskaičiuotas remiantis pagalbos suteikimo metu rinkoje galiojusių palūkanų normomis. Siekiant supaprastinti nedidelių trumpalaikių paskolų vertinimą, šiame reglamente reikėtų numatyti aiškią taisyklę, kurią būtų lengva taikyti ir kuria būtų atsižvelgiama tiek į paskolos sumą, tiek į jos trukmę. Remiantis Komisijos patirtimi, galima laikyti, kad paskolų, kurios užtikrintos ne mažiau kaip 50 % paskolos vertės užstatu ir kurios neviršija 1 000 000 EUR ir penkerių metų trukmės arba 500 000 EUR ir dešimties metų trukmės, bendrasis subsidijos ekvivalentas neviršija *de minimis* viršutinės ribos. Atsižvelgiant į sunkumus, susijusius su pagalbos, suteiktos įmonėms, kurios gali būti nepajėgios grąžinti paskolos, bendrojo subsidijos ekvivalento nustatymu, ši taisyklė turėtų būti netaikoma tokioms įmonėms;
- (17) pagalba, kurią sudaro kapitalo injekcijos, neturėtų būti laikoma skaidria *de minimis* pagalba, išskyrus tuos atvejus, kai visa valstybės injekcijos suma neviršija *de minimis* viršutinės ribos. Pagalba, kurią sudaro rizikos finansų priemonės, kurios gali būti investicijos į nuosavą kapitalą ar į kvazinuosavą kapitalą, kaip nurodyta Rizikos finansų gairėse ⁽²⁾, neturėtų būti laikoma skaidria *de minimis* pagalba, išskyrus tuos atvejus, kai pagal susijusią priemonę numatomas kapitalas neviršija *de minimis* viršutinės ribos;
- (18) pagalba, kurią sudaro garantijos, įskaitant garantijų forma teikiamą *de minimis* rizikos finansų pagalbą, turėtų būti laikoma skaidria, jei bendrasis subsidijos ekvivalentas buvo apskaičiuotas remiantis saugumo garanto priemonėmis, nustatytomis Komisijos pranešime, skirtame atitinkamoms įmonėms ⁽³⁾. Siekiant supaprastinti trumpalaikių garantijų, kuriomis užtikrinama iki 80 % sąlyginai nedidelės paskolos sumos, vertinimą, šiame reglamente reikėtų numatyti aiškią taisyklę, kurią lengva taikyti ir kuria atsižvelgiama tiek į pagrindinės paskolos sumą, tiek į garantijos trukmę. Ši taisyklė neturėtų būti taikoma tokioms pagrindinių sandorių, kurie nėra paskolos, garantijoms kaip kapitalo sandorių garantijos. Kai garantija neviršija 80 % pagrindinės paskolos sumos, garantuojama suma neviršija 1 500 000 EUR ir garantijos trukmė neviršija penkerių metų, galima laikyti, kad garantijos bendrasis subsidijos ekvivalentas neviršija *de minimis* viršutinės ribos. Tas pats galioja, kai garantija neviršija 80 % pagrindinės paskolos sumos, garantuojama suma neviršija 750 000 EUR ir garantijos trukmė neviršija dešimties metų. Be to, valstybės narės garantijų bendrojo subsidijos ekvivalento apskaičiavimui gali naudoti metodiką, apie kurią Komisijai buvo pranešta pagal kitą tuo

⁽¹⁾ Komisijos komunikatas dėl orientacinių ir diskonto normų nustatymo metodo pakeitimo (OL C 14, 2008 1 19, p. 6).

⁽²⁾ Bendrijos gairės dėl valstybės pagalbos rizikos kapitalo investicijoms į mažąsias ir vidutines įmones skatinti (OL C 194, 2006 8 18, p. 2).

⁽³⁾ Pavyzdžiui, Komisijos pranešimas dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo garantijomis suteikiamai valstybės pagalbai (OL C 155, 2008 6 20, p. 10).

metu taikytą Komisijos reglamentą valstybės pagalbos srityje ir kuri Komisija patvirtino kaip atitinkantį Garantijų pranešimą arba kitą vėliau priimtą pranešimą, su sąlyga, jei patvirtintoje metodikoje aiškiai apibrėžta garantijų rūšis ir pagrindinių sandorių rūšis atsižvelgiant į šio reglamento taikymą. Atsižvelgiant į sunkumus, susijusius su pagalbos, suteiktos įmonėms, kurios gali būti nepajėgios grąžinti paskolos, bendrojo subsidijos ekvivalento nustatymu, ši taisyklė turėtų būti netaikoma tokioms įmonėms;

- (19) kai *de minimis* pagalbos schema įgyvendinama per finansinius tarpininkus, reikėtų užtikrinti, kad pastarieji negautų jokios valstybės pagalbos. Tai gali būti padaryta, pavyzdžiui, reikalaujant, kad finansiniai tarpininkai, kurie naudojami valstybės garantija, mokėtų rinkos principus atitinkančią priemoną arba pranašumus visiškai perduotų galutiniams gavėjams, arba laikantis *de minimis* viršutinės ribos ir kitų šio reglamento sąlygų ir tarpininkų lygmeniu;
- (20) gavusi pranešimą iš valstybės narės, Komisija gali nagrinėti, ar priemonės, kurios nesudaro dotacija, paskola, garantija, kapitalo injekcija arba rizikos finansų priemonė, kuri gali būti investicija į nuosavą kapitalą ar į kvazinuosavą kapitalą, bendrosios subsidijos ekvivalentas neviršija *de minimis* viršutinės ribos ir todėl jai galėtų būti taikomas šis reglamentas;
- (21) Komisija privalo užtikrinti, kad valstybės pagalbos teikimo taisyklių būtų laikomasi, ir remdamosi Europos Sąjungos sutarties 4 straipsnio 3 dalyje nurodytu bendradarbiavimo principu valstybės narės turėtų palengvinti šios užduoties įgyvendinimą ir tam sukurti reikalingas priemones, kuriomis būtų užtikrinta, kad bendra *de minimis* pagalbos suma, suteikta vienai įmonei pagal *de minimis* pagalbos taisyklę, neviršytų bendros leidžiamos viršutinės ribos. Todėl teikdamos *de minimis* pagalbą, valstybės narės turėtų informuoti atitinkamą įmonę apie suteiktos *de minimis* pagalbos sumą ir tai, kad pagalba yra *de minimis*, ir padaryti aiškią nuorodą į šį reglamentą. Turėtų būti reikalaujama, kad valstybės narės vykdytų suteiktos pagalbos stebėseną, kad būtų neviršytos viršutinės ribos ir būtų laikomasi pagalbos sumavimo taisyklių. Siekdama įvykdyti tą pareigą, prieš teikdama tokią pagalbą atitinkama valstybė narė turėtų gauti iš įmonės deklaraciją apie kitą per einamuosius ir dvejus ankstesnius finansinius metus pagal šį reglamentą arba kitus *de minimis* reglamentus gautą *de minimis* pagalbą. Valstybės narės taip pat turėtų turėti galimybę įsteigti centrinį registrą, kuriame būtų išsami informacija apie suteiktą *de minimis* pagalbą, ir tikrinti, ar bet kokia naujai suteikta pagalba neviršija atitinkamos viršutinės ribos;
- (22) prieš teikdama naują *de minimis* pagalbą, kiekviena valstybė narė turėtų patikrinti, kad naujoji *de minimis* pagalba neviršytų *de minimis* viršutinės ribos toje valstybėje narėje ir kad būtų laikomasi kitų šio reglamento sąlygų;

- (23) atsižvelgiant į Komisijos patirtį, ypač į tai, kad dažnai reikia peržiūrėti valstybės pagalbos politiką, šio reglamento galiojimo laiką reikėtų apriboti. Jeigu šio reglamento galiojimo laikotarpis pasibaigtų jo nepratusus, valstybėms narėms turėtų būti suteikiamas šešių mėnesių tikslinimo laikotarpis dėl *de minimis* pagalbos, kuriai buvo taikomas šis reglamentas,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Taikymo sritis

1. Šis reglamentas taikomas pagalbai, teikiamai įmonėms visuose sektoriuose, išskyrus:
- a) pagalbą, suteiktą įmonėms, vykdančioms veiklą žuvininkystės ir akvakultūros sektoriuje, kuriam taikomas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 104/2000 ⁽¹⁾;
 - b) pagalbą, suteiktą įmonėms, vykdančioms pirminės žemės ūkio produktų gamybos veiklą;
 - c) pagalbą, suteiktą įmonėms, vykdančioms veiklą žemės ūkio produktų perdirbimo ir prekybos sektoriuje, šiais atvejais:
 - i) kai pagalbos dydis nustatomas pagal iš pirminių gamintojų įsigytų arba atitinkamų įmonių rinkai pateiktų produktų kainą arba kiekį;
 - ii) kai pagalba priklauso nuo to, ar bus iš dalies arba visa perduota pirminiams gamintojams;
 - d) pagalbą su eksportu susijusiai veiklai trečiojoje šalyje arba valstybėse narėse, t. y. pagalbą, tiesiogiai susijusią su eksportuojamais kiekiais, platinimo tinklo kūrimu bei veikla, arba kitomis einamosiomis išlaidomis, susijusiomis su eksporto veikla;
 - e) pagalbą, kuri priklauso nuo to, ar daugiau vartojama vietinių nei importuotų prekių.

⁽¹⁾ 1999 m. gruodžio 17 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 104/2000 dėl bendro žuvininkystės ir akvakultūros produktų rinkų organizavimo (OL L 17, 2000 1 21, p. 22).

2. Jeigu įmonė vykdo veiklą 1 dalies a, b arba c punkte nurodytuose sektoriuose ir taip pat viename ar keliuose sektoriuose arba kitose veiklos srityse, kuriems taikomas šis reglamentas, tai šis reglamentas taikomas pagalbai, kuri suteikta pastaruosiuose sektoriuose ar pastarajai veiklai, su sąlyga, kad atitinkama valstybė narė tinkamomis priemonėmis, kaip antai atskirdama veiklos sritis ar sąnaudas, užtikrina, kad veiklai tuose sektoriuose, kuriems šis reglamentas netaikomas, nebūtų teikiama *de minimis* pagalba, kuri teikiama pagal šį reglamentą.

2 straipsnis

Apibrėžtys

1. Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys:
 - a) žemės ūkio produktai – produktai, išvardyti Sutarties I priede, išskyrus žuvininkystės ir akvakultūros produktus, kuriems taikomas Reglamentas (EB) Nr. 104/2000;
 - b) žemės ūkio produktų perdirbimas – bet kokia su žemės ūkio produktu atliekama operacija, kurią atlikus taip pat gaunamas žemės ūkio produktas, išskyrus ūkyje vykdomą veiklą, susijusią su pasiruošimu parduoti augalinį arba gyvūninį produktą pirmą kartą;
 - c) prekyba žemės ūkio produktais – produktų laikymas arba eksponavimas ketinant parduoti, siūlymas pirkti, tiekimas arba kitoks pateikimas rinkai, išskyrus atvejus, kai pirminis gamintojas produkciją pirmą kartą parduoda perpardavėjams arba perdirbėjams, ir bet kokią produkto paruošimo tokiam pirmam pardavimui veiklą; pardavimas, kai pirminis gamintojas produktus parduoda galutiniams vartotojams, laikomas prekyba, jei prekiaujama atskirose tam skirtose patalpose.
2. Taikant šį reglamentą, „viena įmonė“ apima visas įmones, kurių tarpusavio santykiai yra bent vienos rūšies iš toliau išvardytų:
 - a) viena įmonė turi kitos įmonės akcininkų arba narių balsų daugumą;
 - b) viena įmonė turi teisę paskirti arba atleisti daugumą kitos įmonės administracijos, valdymo arba priežiūros organų narių;
 - c) pagal sutartį arba vadovaujantis steigimo sutarties ar įstatų nuostata vienai įmonei suteikiama teisė daryti kitai įmonei lemiamą įtaką;
 - d) viena įmonė, būdama kitos įmonės akcininkė arba narė, vadovaudamasi su tos įmonės kitais akcininkais ar nariais sudaryta sutartimi, viena kontroliuoja tos kitos įmonės akcininkų arba narių balsavimo teisių daugumą.

Įmonės, kurios pirmos pastraipos a–d punktuose nurodytais santykiais yra susijusios per vieną ar daugiau kitų įmonių, taip pat laikomos viena įmone.

3 straipsnis

De minimis pagalba

1. Pagalbos priemonės, kurios atitinka šiame reglamente nustatytas sąlygas, nėra laikomos atitinkančiomis visus Sutarties 107 straipsnio 1 dalies kriterijus ir todėl joms netaikomas Sutarties 108 straipsnio 3 dalyje numatytas pranešimo reikalavimas.

2. Bendra vienai įmonei suteiktos *de minimis* pagalbos suma kiekvienoje valstybėje narėje neviršija 200 000 EUR per bet kurį trejų finansinių metų laikotarpį.

Bendra vienai įmonei, vykdančiai krovinių vežimo keliais veiklą samdos pagrindais arba už atlygį, teikiamos *de minimis* pagalbos suma kiekvienoje valstybėje narėje neviršija 100 000 EUR per bet kurį trejų finansinių metų laikotarpį. *De minimis* pagalba nėra naudojama krovinių vežimo keliais transporto priemonėms įsigyti.

3. Jei įmonė vykdo krovinių vežimo keliais veiklą samdos pagrindais arba už atlygį ir taip pat kitą veiklą, kuriai taikoma 200 000 EUR viršutinė riba, ta 200 000 EUR viršutinė riba taikoma tokiai įmonei, jeigu atitinkama valstybė narė tinkamomis priemonėmis, kaip antai atskirdama veiklos sritis ar sąnaudas, užtikrina, kad pagalba krovinių vežimo keliais veiklai neviršytų 100 000 EUR ir kad *de minimis* pagalba nebūtų naudojama krovinių vežimo keliais transporto priemonėms įsigyti.

4. *De minimis* pagalba laikoma suteikta tuo momentu, kai įmonė pagal taikomą nacionalinį teisinį režimą įgyja juridinę teisę tokią pagalbą gauti, nepriklausomai nuo *de minimis* pagalbos išmokėjimo įmonei datos.

5. 2 dalyje nustatytos viršutinės ribos taikomos neatsižvelgiant į *de minimis* pagalbos formą ar siekiamą tikslą ir į tai, ar valstybės narės suteikta pagalba visa arba iš dalies finansuojama Sąjungos kilmės išteklių. Trejų finansinių metų laikotarpis nustatomas vertinant tuos finansinius metus, kuriuos vertina atitinkamos valstybės narės įmonė.

6. Laikantis 2 dalyje nustatytos viršutinės ribos, pagalba išreiškiama kaip piniginių dotacija. Visi naudojami skaičiai yra bruto, t. y. prieš mokesčių ar kitokios rinkliavos atskaitymą. Jeigu pagalba teikiama ne dotacijos forma, pagalbos suma atitinka pagalbos bendrąjį subsidijos ekvivalentą.

Jeigu pagalba išmokama dalimis, jos vertė yra diskontuojama suteikimo metu. Palūkanų norma, naudojama diskontuojant, yra pagalbos suteikimo metu galiojusi diskonto norma.

7. Jeigu suteikus naują *de minimis* pagalbą būtų viršyta atitinkama 2 dalyje nustatyta viršutinė riba, tai naujai pagalbai šis reglamentas negali būti taikomas.

8. Jei dvi įmonės susijungia arba viena išgyja kitą, apskaičiuojant, ar nauja *de minimis* pagalba naujai arba išgyjančiajai įmonei viršija atitinkamą viršutinę ribą, atsižvelgiama į visą ankstesnę *de minimis* pagalbą, suteiktą bet kuriai iš susijungiančių įmonių. *De minimis* pagalba, kuri teisėtai suteikta prieš susijungimą arba išsigijimą, tebėra teisėta.

9. Jei viena įmonė suskaidoma į dvi ar daugiau atskirų įmonių, iki suskaidymo suteikta *de minimis* pagalba priskiriama įmonei, kuri ja pasinaudojo, o tai iš principo yra įmonė, perimanti veiklą, kuriai vykdyti *de minimis* pagalba panaudota. Jei toks priskyrimas neįmanomas, *de minimis* pagalba proporcingai paskirstoma remiantis naujųjų įmonių nuosavo kapitalo balansine verte suskaidymo išgaliojimo dieną.

4 straipsnis

Bendrojo subsidijos ekvivalento apskaičiavimas

1. Šis reglamentas taikomas tik pagalbai, kurios bendrąjį subsidijos ekvivalentą įmanoma tiksliai *ex ante* apskaičiuoti neatliekant rizikos vertinimo (skaidriai pagalbai).

2. Pagalba, kurią sudaro dotacijos arba palūkanų subsidijos, laikoma skaidria *de minimis* pagalba.

3. Pagalba, kurią sudaro paskolos, laikoma skaidria *de minimis* pagalba, jei:

- a) pagalbos gavėjui netaikoma kolektyvinė nemokumo procedūra ir jis neatitinka nacionalinės teisės kriterijų, pagal kuriuos kreditorių prašymu jam būtų taikoma kolektyvinė nemokumo procedūra. Kai pagalbos gavėjas yra didelė įmonė, jos padėtis turi prilygti bent jau B kredito reitingui; ir
- b) paskola yra užtikrinta ne mažiau kaip 50 % paskolos vertės užstatu ir paskola yra pirmuoju atveju: 1 000 000 EUR (arba įmonių, vykdančių krovinių vežimo keliais veiklą, atveju – 500 000 EUR) per penkerius metus, arba antruoju atveju: 500 000 EUR (arba įmonių, vykdančių krovinių vežimo keliais veiklą, atveju – 250 000 EUR) per dešimt metų; jeigu paskola sudaro mažesnę tų sumų dalį ir (arba) suteikiama trumpesniam negu atitinkamai penkerių arba dešimties metų laikotarpiui, tos paskolos bendrasis subsidijos ekvivalentas apskaičiuojamas kaip atitinkama 3 straipsnio 2 dalyje nustatytos atitinkamos viršutinės ribos dalis; arba

c) bendrasis subsidijos ekvivalentas buvo apskaičiuotas remiantis pagalbos suteikimo metu galiojusia orientacine norma.

4. Pagalba, kurią sudaro kapitalo injekcijos, laikoma skaidria *de minimis* pagalba tik tuomet, jei visa valstybės injekcijos suma neviršija *de minimis* viršutinės ribos.

5. Pagalba, kurią sudaro rizikos finansų priemonės, kurios gali būti investicijos į nuosavą kapitalą ar į kvazinuosavą kapitalą, laikoma skaidria *de minimis* pagalba tik tuomet, jei vienai įmonei skiriamas kapitalas neviršija *de minimis* viršutinės ribos.

6. Pagalba, kurią sudaro garantijos, laikoma skaidria *de minimis* pagalba, jei:

a) pagalbos gavėjui netaikoma kolektyvinė nemokumo procedūra ir jis neatitinka nacionalinės teisės kriterijų, pagal kuriuos kreditorių prašymu jam būtų taikoma kolektyvinė nemokumo procedūra. Kai pagalbos gavėjas yra didelė įmonė, jos padėtis turi prilygti bent jau B kredito reitingui; ir

b) garantija neviršija 80 % pagrindinės paskolos sumos ir garantuojama suma yra pirmuoju atveju: 1 500 000 EUR (arba įmonių, vykdančių krovinių vežimo keliais veiklą, atveju – 750 000 EUR), o garantijos trukmė yra penkeri metai, arba antruoju atveju: 750 000 EUR (arba įmonių, vykdančių krovinių vežimo keliais veiklą, atveju – 375 000 EUR), o garantijos trukmė yra dešimt metų; jeigu garantuojama suma sudaro mažesnę tų sumų dalį ir (arba) garantija suteikiama trumpesniam negu atitinkamai penkerių arba dešimties metų laikotarpiui, tos garantijos bendrasis subsidijos ekvivalentas apskaičiuojamas kaip atitinkama 3 straipsnio 2 dalyje nustatytos atitinkamos viršutinės ribos dalis; arba

c) bendrasis subsidijos ekvivalentas buvo apskaičiuotas remiantis Komisijos pranešime nustatytais saugumo garanto priemokomis (tame Komisijos pranešime – „saugaus uosto“ priemokos); arba

d) iki įgyvendinimo:

i) apie garantijos bendrajam subsidijos ekvivalentui apskaičiuoti naudotą metodiką buvo pranešta Komisijai pagal kitą tuo metu taikytą Komisijos priimtą reglamentą valstybės pagalbos srityje ir tą metodiką Komisija patvirtino kaip atitinkančią Garantijų pranešimą ar vėliau priimtą pranešimą, ir

ii) toje metodikoje aiškiai apibrėžta garantijų rūšis ir pagrindinių sandorių rūšis atsižvelgiant į šio reglamento taikymą.

7. Pagalba, kurią sudaro kitos priemonės, laikoma skaidria *de minimis* pagalba, jei tokia priemone numatoma riba, kuria užtikrinama, kad atitinkama viršutinė riba nebūtų viršyta.

5 straipsnis

Pagalbos sumavimas

1. *De minimis* pagalba, suteikta pagal šį reglamentą, gali būti sumuojama su *de minimis* pagalba, suteikta pagal Komisijos reglamentą (ES) Nr. 360/2012⁽¹⁾, neviršijant tame reglamente nustatytos viršutinės ribos. Ji gali būti sumuojama su *de minimis* pagalba, suteikta pagal kitus *de minimis* reglamentus, neviršijant šio reglamento 3 straipsnio 2 dalyje nustatytos atitinkamos viršutinės ribos.

2. *De minimis* pagalba nesumuojama su valstybės pagalba, skiriama toms pačioms tinkamoms finansuoti sąnaudoms, arba su valstybės pagalba, susijusia su ta pačia rizikos finansų priemone, jeigu dėl tokio pagalbos sumavimo būtų viršytas bendrosios išimties reglamente arba Komisijos priimtame sprendime nustatytas didžiausias atitinkamas pagalbos intensyvumas arba kiekvienu atveju atskirai nustatyta pagalbos suma. *De minimis* pagalba, kuri nėra teikiama arba priskiriama konkrečioms tinkamoms finansuoti sąnaudoms, gali būti sumuojama su kita valstybės pagalba, suteikta pagal bendrosios išimties reglamentą arba Komisijos priimtą sprendimą.

6 straipsnis

Stebėseną

1. Jeigu valstybė narė ketina įmonei teikti *de minimis* pagalbą pagal šį reglamentą, ji raštu informuoja įmonę apie numatytą teikiamos pagalbos sumą, išreikštą bendroju subsidijos ekvivalentu, ir tai, kad pagalba yra *de minimis*, pateikdama aiškią nuorodą į šį reglamentą ir nurodydama jo pavadinimą bei skelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* numerį. Jeigu *de minimis* pagalba pagal šį reglamentą schemos pagrindu teikiama skirtingoms įmonėms ir pagal schemą toms įmonėms teikiamos skirtingos individualios pagalbos sumos, atitinkama valstybė narė gali nuspręsti laikytis šio įsipareigojimo pranešdama įmonėms apie fiksuoto dydžio sumą, prilygstančią pagal tą schemą teikiamai didžiausiai pagalbos sumai. Tokiu atveju fiksuoto dydžio suma bus remiamasi sprendžiant, ar pasiekta 3 straipsnio 2 dalyje nurodyta atitinkama viršutinė riba. Prieš teikiant pagalbą, iš atitinkamos įmonės valstybė narė gauna raštišką arba elektroninę deklaraciją apie bet kokią kitą *de minimis* pagalbą, gautą pagal šį reglamentą arba kitus *de minimis* reglamentus per dvejus ankstesnius ir einamuosius finansinius metus.

⁽¹⁾ 2012 m. balandžio 25 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 360/2012 dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 ir 108 straipsnių taikymo *de minimis* pagalbai, skiriamai visuotinės ekonominės svarbos paslaugas teikiančioms įmonėms (OL L 114, 2012 4 26, p. 8).

2. Jeigu valstybė narė įsteigė centrinę *de minimis* pagalbos registrą, kuriame kaupiama išsami informacija apie visų tos valstybės narės institucijų suteiktą *de minimis* pagalbą, 1 dalis netaikoma nuo momento, kai registre sukaupiama trejų finansinių metų informacija.

3. Valstybė narė suteikia naują *de minimis* pagalbą pagal šį reglamentą tik patikrinusi, ar dėl jos bendra atitinkamai įmonei suteiktos *de minimis* pagalbos suma neviršys 3 straipsnio 2 dalyje nustatytos atitinkamos viršutinės ribos ir ar laikomasi šiame reglamente nustatytų sąlygų.

4. Valstybės narės registruoja ir renka visą informaciją apie šio reglamento taikymą. Saugoma visa informacija, reikalinga įrodyti, kad laikomasi šio reglamento sąlygų. Duomenys apie individualiai suteiktą *de minimis* pagalbą saugomi 10 finansinių metų nuo pagalbos suteikimo datos. Duomenys apie *de minimis* pagalbos schemą saugomi 10 finansinių metų nuo datos, kada paskutinį kartą pagal tokią schemą buvo suteikta individuali pagalba.

5. Komisijai raštu paprašius, atitinkama valstybė narė per 20 darbo dienų arba per ilgesnį prašyme nurodytą laikotarpį pateikia Komisijai visą informaciją, kurią Komisija mano esant reikalingą siekiant įvertinti, ar laikomasi šiuo reglamentu nustatytų sąlygų, ypač bendros *de minimis* pagalbos sumos, kaip apibrėžta šiame reglamente ir kituose *de minimis* reglamentuose, kurių gavo bet kuri įmonė.

7 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostatos

1. Šis reglamentas taikomas iki jo įsigaliojimo suteiktai pagalbai, jei ta pagalba atitinka šiame reglamente nustatytas sąlygas. Tų sąlygų neatitinkančią pagalbą Komisija vertins pagal atitinkamas pagrindų taisykles, gaires, komunikatus ir pranešimus.

2. Nuo 2001 m. vasario 2 d. iki 2007 m. birželio 30 d. suteikta bet kokia individuali *de minimis* pagalba, atitinkanti Reglamento (EB) Nr. 69/2001 sąlygas, laikoma neatitinkančia visų Sutarties 107 straipsnio 1 dalies kriterijų ir dėl to jai netaikomas Sutarties 108 straipsnio 3 dalies pranešimo reikalavimas.

3. Nuo 2007 m. sausio 1 d. iki 2014 m. birželio 30 d. suteikta bet kokia individuali *de minimis* pagalba, atitinkanti Reglamento (EB) Nr. 1998/2006 sąlygas, laikoma neatitinkančia visų Sutarties 107 straipsnio 1 dalies kriterijų ir dėl to jai netaikomas Sutarties 108 straipsnio 3 dalies pranešimo reikalavimas.

4. Pasibaigus šio reglamento galiojimo laikui, bet kokiai *de minimis* pagalbos schemai, atitinkančiai šio reglamento sąlygas, šis reglamentas toliau taikomas dar šešis mėnesius.

8 straipsnis

Įsigaliojimas ir taikymo laikotarpis

Šis reglamentas įsigalioja 2014 m. sausio 1 d.

Jis taikomas iki 2020 m. gruodžio 31 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2013 m. gruodžio 18 d.

Komisijos vardu
Pirmininkas
José Manuel BARROSO
